

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

יש לי יום יום ל"ג

לפני עידן ווטסאפ, המדורות שימשו להעברה הודעות בצ'קן. היום אפשר להציע אפילו מדורה טבעונית

מפכים ומכבי אש יש קשר, אפשר גם: "על הניסים ועל המדורות, אשר יכבו המכבים".

הצעת ייעול נוספת היא ליוזם איחוד של ל"ג בעומר עם יום העצמאות, שהרי גם חגנו הלאומי מתאפיין בהדלקת אש (למנגל). במקום במת בידור, ששורפת לעירייה את כל התקציב, נעשה קומזיץ עירוני אחד גדול בכל עיה. ביום עצמאותנו גם מדליקים משואות, ואם רוצים בכל זאת לתת לל"ג בעומר תפקיד עדכני, אפשר לנצל את התדמית הלא זוהרת שלו כדי לקיים בו את טקס ההדלקה האלטרנטיבי. במקום האנשים הנכבדים שנבחרים להשתתף בטקס הדלקת המשואות, ישתתפו בטקס הדלקת המדורות אנשים פשוטים יותר, שמפעל החיים שלהם הוא בתחומים כמו הדלקת נרגילות, הישרפות בזמן השינוף בים, שריפת זמן יקר בשנ"צ, או שריפת האוטו כדי לקבל את הכסף מהביטוח בלי שיעלו עליהם ממס הכנסה. ולתפארת מדורת ישראל.

אם רוצים שהחג יישאר בתחום הצמחוני, אפשר למוג אותו עם שבועות, שמגיע עוד רגע. ואז נוכל לקיים מדורות על טהרת הגבינות, עם גבינה מותכת ופונדו כחלק מהקומזיץ.

אם תחפשו טוב ביוטיוב, תגלו שאפשר לצי-

פות שם בסרטונים ממושכים ומשמעתיים של אח בוערת. מעין לופ ארוך, שבו רואים גחלים לוחשות במשך שעותיים. מניסיון, אני יכול לדרווח לכם שהקרנת סרטונים כאלה, המלווים בסאונד של צפוצי האש, הוא אותנטי עד כדי כך שבא לך ללבוש סוודר ולהתכרבל בשמיכה, גם ביום חמסיך. מי שמרגיש שהוא חייב לקיים מצוות מדורה אבל לא רוצה לזוהם את הסביבה, יכול במקומה לקחת אייפון, לפתוח יוטיוב ולהקריין לעצמו ולחבר'ה מדורה דיגיטלית בחוף הים, תוך שירת "הרוח נושבת קרירה, לאיפד נוסף הגברה".

ואם כבר שירים, ל"ג בעומר דל מאוד בשירים. חוץ מפולחן האישיות לכר כוכבא הגיבור, שלא בטוח שהיה המסמר הכי חד בקרש עם "הוא היה גיבור, הוא קרא לך רור", יש גם את "אש אש, על כל תל, מי זורח, מי צוהל?". אבל השיר לא מספק תשובה, ומשאיר אותנו לחשוב לכה. לפיכך, נותרנו עם קריאת הקרב הלא פוליטיקלי קורקט "אש אש מדורה, תחתונים של בחורה" – שראוי לשנות, ברוח הימים האלה של שוויון מגדרי, ל"אש אש מדורה, תחתונים של בחור". אולי הבחור מהמדורה הוא גם זה ששמח וצוהל על התל. ●

yairn@israelhayom.co.il

קו ההגנה שלנו? "זה היה לזכר התקופה שבר כוכבא העביר הודעות באמצעות מדורה כי הוא התקמץ על סמארטפון?" אני חייב להודות שלא ברור לי איך בדיוק העבירו פעם הודעות באמצעות הקומזיץ הללו. זו נראית לי שיטה קצת מוגבלת מבחינת מגוון המסרים האפשריים, אלא אם רצית לבשר שהבית שלך נשרף ושיזמינו לך מכבי אש. אם, נניח, רצית סתם להציע לחברים שגרים ממול לקפוץ לקפה, המסר היה יותר מובן אם היית מעביר אותו באמצעות השלכת ספל ועוגיות מהמרפסת, בלי לערב בעניין עצים וגפרורים. האש מקובלת, למרבה הפלא, כתיאור של משהו טוב. כמו שאומרים "זה מקום מגניב רצח" (למרות שאפילו ג'וק לא רצחו שם) או "היה טיול בן זונה" (למרות שזה היה טיול בלי הורה מלווה), גם בנושא האש יש פער גדול בין הנזקים שהיא יכולה לגרום לבין מחמאות כמו "היה אירוע אש", "שרר פה עליך" או "הוא נדלק עליה".

ל"ג בעומר מסמן גם את תחילת עונת החתונות, כך שנוסף על שריפת עצים בכמות של יער באמוננס עבור מדורת כיתה ו-30 ילדים פירומנים, מציינים בו שריפת חסכוניות של 20 שנה עבור אירוע של שלוש שעות בש"ב ביל זוג שיתגרש בתוך שנתיים. בקיצור, ל"ג בעומר הוא חג במשבר, והגיע הזמן לחשוב על פתרונות יצירתיים שיאפשרו לזוהם את הסביבה קצת פחות, לגנוב קצת פחות מאתרי בנייה, ועדיין לציין את החג.

בשנים האחרונות לוח השנה התמלא בעוד ועוד

חגים ומועדים, כשלחגים המסורתיים הצטרפו חגיגות עדי-כניות כמו הוולנטיינ'ז די, בלאק פריידיי או חג הרווקים הסיני, שהם לא ממש יהודיים אבל בהחלט מחברים אותנו למורשת השופינג של רבנו עלי אקספרס. כדי למנוע את עומס היתר, כדאי למוג בין חגים עם כפילויות. לצד ל"ג בעומר אנחנו חוגגים גם את חנוכה, שגם במרכזו נמצאת האש, ובהחלט אפשר לאחד בין השניים. בר כוכבא ויהודה המכבי ימלאו את תפקיד גיבור החג ברוטציה, ובמקום מדורה, יהיה אפשר לצלות תפוחי אדמה על התנור.

אולי ראוי שנערכב גם את השירים של שני החגים. למשל, אפשר לשיר "המדורות הללו שאנו מדליקים, על הקרשים ועל העגלות אשר שנוררו הילדים", ומכיוון שבי-

בכל ילד מסתתר פירומן קטן, ואם הוא מתבגר בצורה נורמלית, הוא נרגע ומפסיק לשרוף כל מה שנקרה בדרכו. לכן ל"ג בעומר הוא מהחגים שבתור ילד השתוקקת לקראתם כל השנה, כמו לביקור בלונה פארק, וכמבוגר הוא נשמע לך כיף כמו עוד כאב גב.

ל"ג בעומר, שנחגג אמש אצל מי שחוגגים, הוא חג שהיחיובי והשלילי דרים בו בכפיפה אחת. בילדותנו, הוא לימד אותנו פרק בהיערכות מוקדמת, פוליטיקה של קבוצות וחדרמות, החשיבות של סיור שטח מוקדם, הצטיידות בחומרי בעירה מספקים כדי שהמדורה שלך תהיה גדולה מזו של השכן, וגם האזור האפור שבין לקבל כמה קרשים ממישהו לבין לגנוב לו אותם מאתר בנייה. הגיבור ההיסטורי של החג הוא בר כוכבא, שמכונה גם בר כוזיבא, אולי בגלל הכובים שהוא סיפור לשוטר ששאל אותו מאיפה עגלת הסופר שבה הוא סחב את הקרשים למדורה.

גם כהורה, ל"ג בעומר הוא חג חסר היגיון. אתה דרוך כל הלילה, שמא הילד שלך החליט לקפוץ מעל המדורה וגיי-לה שהוא לא בדיוק אסתר רוט שחמורוב, או שמא הוא החליט פתאום להפוך למדען ולבצע ניסוי שבדרך מה קורה כשזר-קיים לאש בקבוק קולה מלא.

אחרי שהרחקת את העובדה שהוא מסתובב בשכונה עם קרשים שנגנבו מאתר בנייה, בתוך עגלת סופר שנגנבה מרמי לוי, אתה יודע שבמקרה הטוב, הערב הזה יסתיים כשהוא יחזור הביתה באמצע הלילה, מלוכלך ומסריח. כמי קרה הרע, זה עלול להיגמר במיון עם מסמר ברגל או עם טלפון ממכבי האש, שיספרו שהילד שרף בניין בשכונה. בשנים האחרונות חל פחות מסוים במעמדו של ל"ג בעומר, מאחר שעשן המדורות מגביר את זיהום האוויר ונחשב למפגע אקולוגי. אפשר כמובן להכריז על מדורה טבעונית – כלומר, מדורה ללא מדורה, אולי עם תנור ספירלות מחובר לגנרטור – אבל מה יותר טבעי, שורשי וקדמוני מהבערת מדורות? הרי זה מה שעשה האדם הקדמון כשרצה להתחמם או להכין שיפודי ממותה.

מצד שני, כולנו כאמת מודעים לנזק הסביבתי, ואנחנו לא רוצים שהמדורה והקרטושקעס שלנו יובילו אותנו בעוד כמה שנים לבית הדין הבינלאומי בהאג או בל"ג. מה יהיה

אם רוצים שהחג יישאר בתחום הצמחוני, אפשר למוג אותו עם חג השבועות, שמגיע עוד רגע. ואז נוכל לקיים מדורות על טהרת הגבינות, עם גבינה מותכת ופונדו כחלק מהקומזיץ